

Ученици създават ученици

*“Всичките ти чада ще бъдат научени от Господа;
и голям ще бъде мирът на чадата ти.”
Ис. 54:13*

Какъвто бащата, такъв и синът

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Мат. 18:6; Еф. 5:17,6:1-4

“Ти искаш част от мен?”, дочух едно тригодишно момченце да говори на майка си в църковната стая за почивка. Дланите му бяха свити в юмручета и лицето му изопнато. Майка му, с ръце на хълбоците, се вгледа в неговата малка фигура и каза: “Да аз искам част от теб!” Едва изговорила това, момчето започна да я удря. В отговор майка му го дръпна за ръката и започна да го налага отзад, много по-силно отколкото би трябвало за дете на тази възраст. Но това, което беше най-обезпокоително в тази случка е, че след боя детето остана бездушно. То не заплака. Това за него беше сякаш нормално и то растеше свикнало с такова отношение. Това малко момче не се беше научило да се държи така само, но беше научено, че това е нормално.

Много деца днес не се възпитават правилно в набожност. Христос не е в центъра на много семейства и това е причината за многото разбити семейства, в които липсва единство. Много родители не следят Господния отчет за родителство. Божието слово казва, че родителите трябва да възпитават детето “от рано в подходящия за него път и то не ще се отклони от него дори, когато остарее” (Пр. 22:6). Но за да възпитава детето си в Господния път, родителя трябва също така ревностно и активно да вярва в Христос. Защото как може слепец да води слепеца? На децата е наредено да се подчиняват на своите родители. Те трябва да зачитат авторитета им и да уважават желанията им. Но ако родителят не живее живот, който прославя Бога – какво печели детето? Какъв пример получава? Всеки член от семейството въздейства върху другия по някакъв начин. Те могат или да приближат, или да отдалечат някого от Христос. Исус предупреждава за опасностите, ако някое Негово дете бъде отклонено. Той обича и закриля всеки от нас. Като християни трябва да се притежаваме към същата любов. Тъй като Христос е с нас, ние трябва да сме смирени и любезни един към друг, да сме търпеливи един към друг в любов. Трябва да положим еднакво усилие да поддържаме мира и единството по между ни.

“Ти искаш част от мен?”

Като спазваме тези основни принципи, болката и неверността в семействата ще намалее. Христос трябва да бъде нашият пример и в Него нищо от горепосочените неща не може да съществува.

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Из.29:38-42; Пр.1:8,22:6; Мат. 28:18,19; Йоан 8:31,13:35; Римл.8:28; Еф.6:1-4

Мечтали ли сте някога заедно със своето дете? Използвали ли сте думи за да обрисувате това,което мислите,че има най-голяма стойност? Погледнахте ли небето със своето дете,говорейки му за звездите и техния Създател? Върнете се мислено назад във вековете и си представете бащи и техните деца. Представете си бащи говорещи на техните синове,надявайки се отчаяно,че техните думи – единствени думи – ще попаднат в сърцата им и ще поникнат като семена за спасение. Ето,седят Яков и Йосиф. Той слуша сина си и отваря сърцето си към него. Признава своята слабост. “Как копнеех да служа на Бога. Как се провалих,но това се оказа полезно за живота ми. “Всичко съдейства за добро на тия,които любят Бога” (Римл. 8:28). Когато лежах на камъка вместо възглавница,Бог отвори небесата. Има стълба между Бога и нас. По стълбата свети ангели слизат при нас от самия Бог. Той обича хората. Обича мен. Обича теб.”

В сърцето на Йосиф семената поникват,семената които ще го преведат през дома на Петефрий,през затвора,през властта на министър-председател

Той слуша сина си и отваря сърцето си за него.

до спасението. Аарон вече е принесъл вечерната жертва. Синовете му го наобикалят, когато той се завръща от шатъра за срещане. “А ето

какво да принасяш на олтара: всеки ден по две едногодишни агнета,винаги. Едното агне да принасяш заран,и другото агне да принасяш привечер; и с едното агне една десета от ефа чисто брашно смесено с четвърт ин първото дървено масло,и четвърт ин вино за възлияние. А другото агне да принасяш привечер,и да правиш нему според стореното на утринния принос и според стореното на възлиянието му,за благоухание,жертва чрез огън Господу. Това да бъде във всичките ви поколения всегдатно всеизгаряне пред Господа,при вратата на шатъра за срещане,гдето ще се срещам с вас,да говоря там с тебе.”(Изх. 29:38-42)

Аарон е движен от Духа. Той чува Бог да казва: “Съвършеното агне е дар от Бога,богатство по-голямо от овце и камили,от сребро и злато. Чистото брашно е хляб,по-насищаш от всяка храна на земята. Дървеното масло е Божият Дух донасящ мир. Виното е сладостта в живота,по-сладко от най-сладкият сок на най-сладкото грозде.” Очите на Аарон се пълнят със сълзи, когато тръгва със синовете си към къщи. Синовете му не чува нищо повече от него.

По-късно те ще се обърнат от сладостта на Светият Дух и ще се насочат към пияно клатушкане в посока на други духове.1

Йосиф мисли за момчето,което живее в домът му. То не е негово (Мат.1:20). Бог му е казал как и Той обича това момче,но То не е синът на Йосиф. Йосиф е движен от Духа. “Не си разговарял с другите деца от квартала? Със сигурност това Дете го е сторило.Той извиква Исус при

себе си. За пръв път слага ръка на рамото Му. "Бог е толкова добър", казва той, "Неговия Дух изпълва живота ми с надежда и мир". Йосиф се вгледа в Исусовите очи. Синът му разбра. Почвата на Неговото сърце е богата. Семената на Йосифовите думи се развиват. Те ще произведат плодове. Плодове за кръст и за завладяване на света. (мат. 28:18,19)

Йосиф споделя повече. Когато той говори за надеждата си, все повече започва да обиква Исус.

Жена ми току що ми съобщи новината. Момиче ще е моето първородно дете. Трепнах. Как мога да споделя красотата и истината, укрепващи и усилващи самото ми съществуване. Как да помогна на моето дете да има вяра в Бога?

Обществото днес ме кара да се чувствам атакуван. Думите ми изглеждат толкова дребни. Смя ли дори да докосна това бебе? Извратеността и грехът правят трудно за един мъж да покаже нежност към едно дете. Все пак аз трябва да намеря начин да предам своите надежди и мечти на това малко момиченце. Соломон казва: "Сине мой, слушай поуката на баща си, И не отхвърляй наставлението на майка си" (Пр. 1:8).

Бог ще ме ръководи, когато работя с нейната майка. Мога да я обичам. Думите ми могат да бъдат живи семена за спасение. Докосването ми може да бъде истинско и нежно. Когато заедно с неговата майка работим за това дете, Святият Дух ще направи възможно изпълнението на Малахийовото пророчество: "И Той ще обърне сърцето на бащите към чадата, И сърцето на чадата към бащите им, Да не би да дойда и поразя земята с проклетия." (Мал. 4:6)

"Бащи, ... съчетайте привързаност с авторитет, любезност и съчувствие със строгост. Дайте няколко от своите свободни часове на вашите деца; общувайте с тях, опознайте ги; общувайте с тях в техните занимания, техните спортове и спечелете доверието им. Сздайте и поддържайте приятелство с тях, особено с вашите синове. По този начин ще бъдете силно влияние за добро."²

"През първите няколко години от живота на детето формирането на характера се дължи преди всичко на майката, но тя трябва винаги да чувства, че в нейната работа усеща подкрепата на бащата."³

КАК МИСЛИТЕ

1. Кои качества са най-подходящи за мъжът или жената, за да са добри свидетели за своите деца?

2. Повечето от нас се научават да бъдат родители от собствените си родители. Какво са ви научили вашите родители по отношение на родителството, което бихте приложили и във вашите семейства? Кои са тези неща, които вашите родители са направили и никога не бихте използвали като родители?

3. Какво въздействие (лошо и добро), според вас, има родителстването върху църквата и обществото като цяло?

1. Патриарси и пророци, стр. 360-362.

2. Дом и семейство, стр. 222.

3. пак там, стр. 221.

СВИДЕТЕЛСТВО

Ис. 54:13

Елън Уайт е написала много по въпроса за отглеждането и възпитанието на децата. Когато четете нейните произведения, става достатъчно ясно, че на това да бъдеш родител не трябва да се гледа леко. Със сигурност ще има последствия, ако родителската отговорност се изпълнява или пренебрегва. Ето един пример за това, което Е. Уайт е искала да каже:

“Говорейки най-общо младите имат нищожна морална сила. Това е резултат от пренебрегване на възпитанието в детска възраст. Знанието за характера на Бога и нашите задължения към Него не трябва да се омаловажават. Библейската религия е единствената защита за тях”.

“Щастливи са тези родители, чийто живот е истинско отражение на божествеността, така че Божиите обещания и заповеди да събуждат у детето почит и благодарност. Родители, които проявяват нежност, справедливост и дълготърпение предават на детето Божията любов, справедливост и дълготърпение. Когато възпитават децата си в обич, доверие и подчинение към

“Щастливи са тези родители, чийто живот е истинско отражение на божествеността”

тях, те ги възпитават в същото и към Небесния им Баща. Родители, които предават на детето си такъв дар, всъщност му дават съкровище по-ценно от всички богатства по света – съкровище, което трае вечно.”¹

“Помогнете на децата си да се подготвят за домовете, които Христос отиде да приготви за онези, които Го обичат. Помогнете им да изпълнят Божията цел за тях. Нека обучението ви бъде такова, че да им помогне да бъдат достойни за Този, Който умря за да им осигури вечен живот. Учете ги да отговорят на поканата: ‘Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене, защото Съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой на душите си, защото моето иго е благо и моето бreme е леко.’

Братко и сестро, вие имате да вършите свята работа във възпитанието на вашите деца. Докато са млади, техните сърца и умове са най-възприемчиви към правдата. Учете ги, че и те имат участие във това възпитание и че могат да натрупат християнски опит още от детството си.

Докато родителите не поставят като първостепенна задача в своя живот, да направляват децата си в праведния път от ранната им възраст, то пътят на порочността ще бъде поставен от тях на първо място.”²

КАК МИСЛИТЕ

1. Как ще обясните факта, че някои деца отхвърлят Бог и напускат църквата, въпреки че си били възпитавани от християнски родители, които са положили всяко усилие да им предадат своята вяра?
2. Какви са тайните при възпитанието на деца, които изпитват истинска любов към Бога и имат здрава, и жива вяра в Него?

1. Ръководство за деца, стр. 480, 481.

2. Пак там, стр. 488, 489.

Децата ти слушат

ЧЕРНО НА БЯЛО

Пр. 1:8

Цар Соломон е написал книгата Притчи, за да сподели мъдростта на живота. Сам той е ходил по много забранени пътища. За щастие, по-късно анализира резултата от избора си и записва своите открития. Ние имаме възможността да се поучим от това, знаейки, че той е извървял и двата пътя – пътя на света и в края пътеката на праведността.

Притчи 1:8 ни казва: “Сине мой, слушай поуката на баща си и не отхвърляй наставленията на майка си”. Помислете внимателно върху това. Тук синът вече слуша. Това, което бащата иска да ни увери е, че синът слуша с внимание, за да отвърне с действие, следвайки пътищата показани от баща му.

Библията ни казва в Деяния 13:36, че “Давид в своето поколение, послужи на Божието намерение.” Давид разбра културата и времето, в което живя. Той трябваше да направи това, за да разбере Божията цел за него. Павел също разбира своето време. “На слабите станах слаб, за да укрепя слабите. На всички станах всичко, та по всякакъв начин да придобия неколцина.” (1Коринт. 9:22) Вашите деца имат нужда да разберат днешното поколение, за да могат да осъзнаят своето място в Божия план за изкуплението на света.

Бащи вашите деца слушат. Когато Боби се прибира в къщи от училище, той казва: “Татко, в училище имахме дискусия относно морала.” Тогава баща му отвърща: “Сине, в 1Коринт. 6:18 се казва, че трябва да бягаме от сексуалната неморалност.” Това, което синът си мисли, но може би никога няма да изрече, е че когато баща му цитира Библията около масата има ефект. Но когато синът му цитира 1Коринт. 6:18 в училище, сред своите ученици, по въпроса за моралността, ефектът не е същият. В желанието си да разбере днешното поколение синът задава въпроса – “Татко, наистина ли вярваш в 1Коринт. 6:18?”*

Соломон е разбрал своето поколение. Ние можем да разберем нашето поколение, без да правим същите грешки като него. Вашите деца слушат. Как ще отговорите на не прекъсващите въпроси относно как Библията е все още онзи уместен, авторитетен и заслужаващ доверие водач на сегашното поколение? Отговорите на тези въпроси ще им помогнат да реагират чрез действие, създавайки у тях ученици, готови да служат на Божията цел в това поколение.

КАК МИСЛИТЕ

1. Как можеш да направиш Божието слово действителност в своя живот?
Бъдете конкретни.

2. Какви са доказателствата, за които се сещате, за да докажете, че Библията е издържала изпита на времето и е доказала че е истинското Божие слово?

* Този сценарий е адаптация от аудиопоредицата на Рави Закариас “Защо не съм атеист?” – www.rzim.org

ИМА КАК

Втор. 4:9,32;46,11:18; Пр.22:6,3:12

Когато отивате в магазина,за да купите някаква техника – телевизор,DVD или компютър – към покупката е приложена инструкция за употреба. Защо децата не се раждат с такава инструкция? Когато гледам днешните деца и техните реакции,много ми се иска родителите да са разполагали с наръчници (и да са ги следвали),когато са се сдобили с дете. Помислете,когато искате да вземете шофьорска книжка,изучавате правилата и полагате изпит. Ако искате да карате самолет отивате в училище за пилоти. Така че,защо всеки,който иска да стане родител да не посети съответен курс или да учи от учебник по този въпрос?

За щастие като християни имаме такъв наръчник – Божието слово. Проблемът е,че ние често трябва да прибягваме до метода “направи си сам”, което по-скоро ще ни затрудни,отколкото да се консултираме с Наръчника, също както готвачът,който предпочита да прибави малко от това или онова, вместо да направи справка в готварската книга. Понякога всичко излиза

**“За щастие като християни
имаме такъв наръчник
– Божието слово”**

сполучливо,въпреки нашия провал да следваме указания. Но в повечето случаи можем да си спестим много главоболия,ако прибегнем до Словото,а когато се отнася до християнско възпитание

самодейността е много по-рискована,отколкото да готвим без готварска книга. Да се отгледат деца без Божието ръководство е сигурна предпоставка за провал.

Макар че няма гаранция за успех шансовете са много по-големи,ако спазваме няколко основни принципа:

1. Бъдете такива, каквито искате да бъдат вашите деца. Колко пъти сте чували някой родител да казва: “Прави каквото ти казвам,не каквото правя аз!” децата са като малки попивателни. Те попиват всичко,което виждат или чуват,особено в дома. Те също така са и като малки магнетофони. Ако искате вашите деца да са християни изборът е очевиден. Вие самите трябва да сте християни и да действате като такива. (Втор. 4:9,32:46)

2. Направете Божието слово център във вашия дом. Няма по-ценни уроци за възпитание на деца от тези,които намираме в Библията. Ако учите вашите деца да ценят,уважават,обичат и се покоряват на Божието слово ще им дадете подарък,който ще е с вечна стойност. (Втор.11:18; Пр.22:6)

3. Съсредоточете се върху развитието на характера. Учете ги на честност и поченост. Насадете в тях любов към физическия труд и най-вече дисциплинирайте ги. Помогнете им да могат да различават добро и зло,да научат последствията от погрешния избор. (Пр.3:12)

Бдителност

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Ефесяни 6

Всички желаят сигурност. Въпреки, че не се говори открито за това, аз вярвам, че този феномен е присъщ на човешката природа и никакви лични качества не могат да го преодолеят. Неустоимата нужда на хората да се защитават датира още от старозаветно време. Помислете за масивното укрепление, което Исус Навин трябваше да събори за да завладее Ерихон.

Тази история хвърля светлина и върху други страни на индивидуалните човешки наклонности. Хората не са съвсем егоцентрични. Заедно с копнежа за собствена безопасност идва и желанието за защита на най-близките. Разбира се, като общество сме преодолели изграждането на крепости и укрепления, но същите принципи са обхванали и цивилизацията днес. Пазарът е злят с домашни системи за охрана и аларми за автомобили. Ключалките са навсякъде. Магазините са оборудвани с електронни системи за сигурност. Полиции патрулират във всеки град. Хората искат да се чувстват сигурни. Родителите искат техните деца да са защитени, да бъде постигната сигурност на всяка цена.

На пръв поглед може да заключим, че ние сме едно параноично общество. Но ако разгледаме статистиките ние се убеждаваме, че това поведение е наложително. Повече от половината от общото увеличение в броя на затворниците през 1995 г. се дължи на нарасналия брой малолетни и непълнолетни граждани осъдени за насилие и убийства.¹

Къде е тогава противоречието? Защо хора, особено младежи, чувстват необходимостта да използват насилие спрямо своите съчоведи, вместо да ги защитават? Лари Бъмпас, професор по социология в университета на Уисконсин – Мадисън, доказва връзката между аргонатната младеж и нестабилните семейства.

Макар че е главен фактор за благополучие, както на възрастните, така и на децата, стабилността на семействата е в явен упадък. Списъкът на последствията е дълъг: секс и бременност в тийнейджърска възраст, извънбрачни деца, злоупотреба с наркотици.²

Може би за това в Ефесяни 6 глава – главата на семейните отношения, Павел преминава от съвет към родителите да възпитават децата си в послушание към Господа в стих 4, към поучаването всички да се обличат в Божието всеоръжие в стих 11. Бог знае, че Неговите деца имат нужда да бъдат защитени. Точно за това Той ни е оставил конкретни указания как да побеждаваме силите на Сатана – истина, правда, мир и спасение чрез молитва и изучаване на Божието слово.

Начинът на действие е прост. Никакви причудливи аларми или широкоплещести бодигардове, просто опсланяне на силата на всемогъщия Бог. Не е ли това вид самозащита, която младите трябва да научат? В края на краищата точно това направи Исус Навин. Чрез вяра той събори сложната защитна система на неприятелите като облече Божието всеоръжие.

КАК МИСЛИТЕ

Как да очертаем границата между доверието в Бога и използването на модерни охранителни системи?

1. Национален център за здравна статистика, National Vital Statistics Report, септември 2001, т.50, № 8, 24 май 2002

2. Лари Бъмпас, Промененият смисъл на родителството в САЩ, Правителствен доклад за семейството, 1999 г.

Къде е тогава противоречието?

ИЗСЛЕДВАНЕ

Еф. 6:1–4

С ДВЕ ДУМИ

Във великата заръка, изречена от Исус към учениците Му в Матей 28:18-20, Той заповядва на тях и на нас да отидем в света и да споделяме евангелието с всеки, който срещнем, правейки ученици от всички, които искат да следват Бога. Всъщност повечето от нас може би никога няма да имат възможността да „идат по света,“ но има едно мисионско поле – точно пред нас и това поле са децата. Родители, настойници и всички, които обичат децата имат прекрасната задача да създават Божии последователи от децата, които са в тяхната сфера на влияние. Само чрез постоянно предаване, желание да следват препоръките на Библията относно родителството и живеейки благочестив живот, родителите могат да се надяват да изградят Христови ученици, които да бъдат в небето.

А ЗАЩО НЕ

- Направете монтаж на различни концепции относно това какво означава “семейството” днес. Този монтаж трябва да показва нови разбираня различни от стандартното за семейство (баща, майка и деца). Дали такива алтернативни семейни структури могат да възпитават децата ефективно?
- Направете сравнение между деца, които растат в атеистични семейства и деца от вярващи семейства, но в които не се върши това, което се говори. Каква е разликата или недостатъкът?
- Напишете около един параграф относно най-важните духовни уроци, които сте научили от вашите родители, попечители или друг възрастен, който е имал дълбоко духовно въздействие върху вас.
- Изиграйте пантомима или скеч за това как се е чувствал Христос, когато е помагал на Йосиф в дърводелството;
- Разсъждавайте върху историята за Авраам и Исаак, записана в Битие 21 и 22 гл. Какво ни казва готовността на Исак да бъде принесен на жертвения олтар, говори за възпитанието което е получил от Авраам и Сара?
- Наблюдавайте животните създадени от Бога и посочете тези от тях, които се определят като “най-добри” родители всред животинското царство;

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Второзаконие 4:1–31.

Дом и семейство, гл. 26.

Керън Лад и Жан Жарел, Изтощителният фактор: Надежда за работещите майки, стр. 25–31.